

Panium – číslo šestnáct

Doba konce

Jeff Pippenger

2026-02-19

Jedenáctá kapitola knihy Daniel začíná tím, že představuje Donalda Trumpa jako posledního prezidenta šestého království biblického proroctví. Ve třetím roce Kýrově, kde vidění započalo v desáté kapitole, je první verš jedenácté kapitoly doplněn slovem „také“.

I já jsem v prvním roce Dareia Médského stál, abych ho podpořil a posílil. Daniel 11,1.

Gabriel pečlivě sahá zpět k Dareiovi a spojuje jej s Kýrem, když začíná své vyprávění jedenácté kapitoly. Desátá kapitola pokračuje jako jedno vidění až do posledního verše dvanácté kapitoly a začíná ve třetím roce Kýrově.

Ve třetím roce Kýra, krále perského, byla Danielovi, jehož jméno bylo Beltešasar, zjevena jedna věc; a ta věc byla pravdivá, avšak stanovený čas byl dlouhý. I porozuměl té věci a nabyt porozumění vidění. Daniel 10,1.

Dareios spolu s Kýrem tvoří symbol dvojího národa Médů a Peršanů, představujícího dvojí moc republikánství a protestantismu ve Spojených státech; a tak představují dvojí symbol doby konce. Narození Árona a Mojžíše označilo dobu konce Abrahamova čtyřsetletého proroctví na počátku starověkého Izraele; stejně tak narození Jana Křtitele a Krista představovalo dva mezníky doby konce na konci starověkého Izraele. Ježíš vždy ilustruje konec počátkem.

Dareios a Kýros společně představují mezník znázorněný jako čas konce, kdy skončilo sedmdesátileté zajetí v Babylóně.

„Boží církve na zemi byla během tohoto dlouhého období neúspěšného pronásledování právě tak skutečně v zajetí, jako byly děti Izraele drženy v babylónském zajetí v době vyhnanství.“
Proroci a králové, 714.

Dareios a Kýros předobrazují léta 1798 a 1799 a představují dobu konce, kdy skončilo paralelní zajetí duchovního Izraele v duchovním Babylóně. Rok 1798 označil konec politického systému papežství, znázorněného jako šelma, na níž seděla římská nevěstka.

A v duchu mě odnesl na poušť. A uviděl jsem ženu sedící na šelmě šarlatové barvy, plné rouhavých jmen, mající sedm hlav a deset rohů. Zjevení 17,3.

Napoleon ukončil život šelmy roku 1798 a roku 1799 žena, která seděla na šelmě, zemřela ve vyhnanství. Roku 1989 byli prezidenty jak Ronald Reagan, tak George Bush starší, čímž byl označen čas konce v roce 1989. Darius a Kýros představují Reagana a Bushe staršího. Verš dva praví:

A nyní ti oznámím pravdu. Hle, v Persii ještě povstanou tři králové; a čtvrtý bude daleko bohatší než oni všichni; a svou mocí skrze své bohatství podnikne všechny proti království

řeckému. Daniel 11,2.

Probuzení

Darius byl Reagan, Kýros byl větší Bush a tři, kteří následovali po Kýrovi, byli Clinton, menší Bush, Obama Rozdělovač a čtvrtým a „daleko bohatším“ prezidentem, který podnítil globalisty Řecka, byl Trump. Slovo „podnítit“ znamená probudit. Když Trump v roce 2015 oznámil svou kandidaturu, byli globalisté, které Joel označuje jako „pohany“, probuzeni.

At' jsou pohané probuzeni a vystoupí do údolí Jozafatova; neboť tam se posadím, abych soudil všechny okolní pohany. Vložte srp, neboť žeň dozrála; pojďte, sestupte, neboť lis je plný, kádě přetékají; neboť jejich zlovůle je veliká. Zástupy, zástupy v údolí rozhodnutí; neboť den Hospodinův je blízko v údolí rozhodnutí. Joel 3,12–14.

Když je „pohan“ probuzen, „den Hospodinův je blízko“ v údolí Jozafat. „Jozafat“ znamená soud Hospodinův; a to údolí je také nazýváno údolím rozhodnutí. Od roku 2015 se „zástupy“ planety Země začnou přesouvat do různých svazků připravených pro každou výmluvu, kterou lidé uvádějí, proč se nerozhodli sloužit Bohu. Dne 11. září začal soud nad živými a v roce 2015 Trump oznámil, že se bude ucházet o prezidentský úřad. Dne 11. září začala padat první fáze pozdního deště a pozdní dešť je tím, co přivádí úrodu k dozrání; a v roce 2015, čtrnáct let od počátku deště, který přináší uzrálou žeň, zaznívá v knize Jóel varování, že když Donald Trump „rozněcuje říši Řecka“, anebo, jak říká Jóel, když Trump „probouzí pohana v roce 2015“, začíná úroda planety Země dozrávat.

Je důležité rozpoznat, že první pravdou zmíněnou v jedenácté kapitole Daniela je prorocká úloha Donalda Trumpa. Prvním královstvím biblického proroctví, které je v knize Daniel představeno, je Babylón. Představte si příběh Babylóna v knize Daniel, kdyby Nebúkadnesar nebyl Boží inspirací použit k ustanovení prorockého vzoru. Šesté království biblického proroctví je neúplné bez svědectví posledního vládce tohoto království. Zásada prvního zmínění potvrzuje význam Trumpa jako symbolu prvořadě důležitosti ve vidění, které Daniel obdržel dvaadvacátého dne poté, co se tři týdny postil.

Avšak kníže království perského stálo proti mně po jednadvacet dní; ale hle, Michael, jeden z předních knížat, přišel mi na pomoc; a já jsem zůstal tam u králů perských. Nyní jsem přišel, abych ti dal porozumět tomu, co potká tvůj lid v posledních dnech; neboť vidění se vztahuje ještě na mnoho dní. Daniel 10,13.14.

Vidění jedenácté kapitoly znázorňuje, co v posledních dnech postihne Boží lid, a že Trump jako vůdce Spojených států a poté Organizace spojených národů je pravdou, která má věčné důsledky spojené s tím, zda je tato pravda chápána, či nechápána. Tato pravda byla pro Gabriela natolik důležitá, aby ji Danielovi sdělil, že ve čtrnáctém verši Daniel ze světla poskytnutého andělem Gabrielem zaznamenává, že to jsou „lupiči tvého lidu“, kdo ustanovují vidění. Není možné správně sledovat pohyby Donalda Trumpa v proroctví bez použití Říma jako předlohy k rozpoznání Trumpových stop v prorockých dějinách Danielovy jedenácté kapitoly.

Trump jako symbol Spojených států v období nedělního zákona vytváří obraz šelmy, a tím vzdává šelmě čest; je tedy obrazem šelmy a zároveň i obrazem ke cti šelmy. Ve Zjevení 17 je papežství osmým, který je z těch sedmi, a Donald Trump je od Reagana osmým prezidentem v době konce roku 1989, avšak je také šestým, což znamená, že je osmým, který je z těch sedmi.

Ve Zjevení sedmnácté kapitole je Jan ve třetím verši přenesen na poušť, kde vidí nevěstku sedící na šelmě. Tato nevěstka byla všemi hlavními protestantskými denominacemi ztotožněna s katolickou církví, ačkoli všechny v posledních dnech popírají své základní věroučné postoje. Římská církev byla, když ji Jan spatřil, opilá krví mučedníků a nesla titul matky nevěstek. To ukazuje, že Jan byl přenesen do roku 1798, kdy papežství neslo vinu za krev mučednictví a některé dříve protestantské církve se již navracely do společenství s římskokatolickou církví. Z tohoto hlediska Jan viděl „sedm králů“, z nichž pět již do roku 1798 padlo, jedno království v roce 1798 existovalo, a tím královstvím byly Spojené státy, avšak jiné království, složené z deseti králů, mělo přijít potom; neboť v roce 1798, kde Jan stál, sedmé království ještě nepřišlo. Těch deset králů vládne po dobu hodiny krize nedělního zákona a souhlasí s tím, že odevzdají své sedmé království šelmě pátého království, která v roce 1798 utrpěla smrtelnou ránu.

Číslo „8“ představuje vzkříšení a papežství je tou osmičkou, která je ze sedmi, když je jeho smrtelná rána uzdravena při trojím spojení draka, šelmy a falešného proroka, k němuž dochází při brzy přicházejícím nedělním zákonu. V roce 2020 globalisté ukradli Trumpovi volby a on byl zabit na ulicích jedenácté kapitoly Zjevení. Dva svědkové ze Zjevení 11 představují dva rohy zemské šelmy, které byly oba zabity v roce 2020. Trump je šestým prezidentem od Reagana v době konce v roce 1989; avšak k roku 2024 je také osmým, který je ze sedmi předchozích králů. V roce 2024 byla jeho smrtelná rána uzdravena a on se současně stal osmým, který je ze sedmi, v dokonalém souladu s prorockým symbolem, jenž potvrzuje vidění. Nemáte-li Řím, nemáte žádnou schopnost sledovat pohyby obrazu Říma.

MAGA

Aby bylo možné porozumět tomu, jak je Trump Konstantinem Velikým, když končí Neronových „250“ let, nebo jak je Antiochem Velikým v roce 207 př. Kr., nebo jak je posledním prezidentem, jehož celé hnutí zlatého věku je založeno na tom, aby učinilo Ameriku „velkou“, je nutné rozpoznat, že kapitola nejprve zmiňuje Trumpa a jeho prorockou úlohu.

Podpis „pravdy“, představovaný hebrejským slovem pro „pravdu“, které se skládá z prvního, třináctého a dvaadvacátého písmene hebrejské abecedy, označuje Reagana jako první písmeno a Obamu jako třinácté písmeno vzpoury, jak je to znázorněno rokem 2013, kdy po bývalém vůdci Úřadu inkvizice následoval první jezuitský papež. Protože se vůdce inkvizice vzdal úřadu, jeho koncový bod se kryje s počátečním bodem jezuitského papeže. Tímto spojením mezi dvěma Obamovými papeži byl 13. březen 2013. Obama se vztahuje k třináctému písmenu vzpoury a dvaadvacátým písmenem je Trump.

Dvacátý druhý dodatek omezuje prezidenta na dvě funkční období, a při zvažování prezidentů, kteří vykonávali dvě funkční období, jejichž období po sobě NENásledovala, jsou pouze dva. Grover Cleveland je alfou prezidentů se dvěma po sobě nenásledujícími funkčními obdobími a

Trump je omegou. Grover Cleveland byl dvacátým druhým prezidentem a Trump jako omega vůči Clevelandovi nese alfa rozlišení „22“. Cleveland a Trump představují alfu a omegu, která obsahuje symboliku dvacátého druhého písmene hebrejské abecedy. Jsou pouze dva prezidenti, kteří měli dvě po sobě nenásledující funkční období, a Trump je druhým z těchto dvou. Dvojka omegy krát dvacet dva alfy se rovná čtyřiceti čtyřem, symbolu roku 1844, který je symbolem zavřených dveří při nedělním zákonu, jak to předobrazuje zavřený vchod roku 1844. Trump je čtyřicátou čtvrtou odlišnou osobou, která byla prezidentem, a je prezidentem v době, kdy se při nedělním zákonu zavírají dveře.

Trump byl předobrazem Kýrem Velikým. Kýros Veliký vydal první dekret a Artaxerxés Veliký vydal třetí dekret. První a třetí se navzájem shodují, neboť Ježíš vždy ilustruje konec počátkem. Trump je přítomen tam, kde končí Neronových „250“ let, znázorněných Konstantinem Velikým. Na konci „250“ let od roku 457 př. Kr. je Trump představován Antiochem Velikým, jenž se v roce 2024 vrátí silnější než dříve, v naplnění třináctého verše.

„Neboť král severu se navrátí a postaví vojsko početnější než první a po uplynutí několika let jistě přitáhne s velikým vojskem a s velkým bohatstvím. Daniel 11,13.

Když budou Spojené státy při nedělním zákonu podrobeny Římem, bude pak každá země na světě donucena sklonit se před Římem.

„Cizí národy budou následovat příkladu Spojených států. Ačkoli ona půjde v čele, přece stejná krize postihne náš lid ve všech částech světa.“ Testimonies, svazek 6, 395.

„Cizí národy“ jsou k tomu donuceny Spojenými státy, které při brzy přicházejícím nedělním zákonu přebírají vedení Organizace spojených národů. Organizace spojených národů představuje deset králů ze Zjevení 17, nad nimiž vládne Achab, král deseti severních kmenů, jenž je ženat s Jezábel. Sňatek Jezábel s Achabem je sňatkem, který je dovršen při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Při nedělním zákonu Spojené státy, slavná země z Daniela 11 a zemská šelma ze Zjevení 13, ukončují své dějiny jako šesté království biblického proroctví. Na hoře Karmel je 850 Baalových proroků a kněží háje, kteří jedli u stolu Jezábel, pobito Eliášem. Spojené státy jsou usmrceny při brzy přicházejícím nedělním zákonu, stejně jako byli na hoře Karmel usmrceni falešní proroci. Od té chvíle je příběh veden mezi Eliášem na jedné straně a Achabem s Jezábel na straně druhé, přičemž Achab představuje desetinásobné království, které je řízeno tím, kdo se jako první dopustil smilstva s Jezábel. Jezábel zamýšlí smilnit s každým královstvím, avšak Achab představuje toho prvního, kdo tak učinil, a jsou to Spojené státy, které umírají na hoře Karmel a okamžitě se stávají prvním milencem Jezábel. Z hlediska Daniela 11 právě tam, při nedělním zákonu, Trump povstává jako mocný král Řecka, představovaný Alexandrem Velikým.

Povstane mocný král, který bude panovat s velikou mocí a bude činit podle své vůle. A když povstane, jeho království bude rozbito a rozděleno ke čtyřem nebeským větrům; ne však jeho potomstvu ani podle moci, již vládl, neboť jeho království bude vyvráceno a připadne jiným kromě těchto. Daniel 11,3.4.

Donald Trump povstává jako „mocný král“ Organizace spojených národů, který je v daném verši představen a následně předobrazem dějinami Alexandra Velikého. Když povstane, Spojené státy, šesté království biblického prorockví, končí a začíná sedmé království deseti králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly. Těchto deset králů zahajuje své sedmé království tím, že se tam a tehdy dohodnou dát své sedmé království papežské moci, která je osmým královstvím a je z předchozích sedmi království. Jejich dohoda měla naplnit Boží vůli a Jeho vůle je v Písmech pravdy znázorněna rádek za rádkem.

Předobrazem Říma

Verše pět až devět jedenácté kapitoly Daniele byly naplněny prorockými dějinami, které dokonale předobrazily dějiny papežské moci, jak jsou vyloženy ve verších třicet jedna až čtyřicet téže kapitoly. Linie dějin ve verších pět až devět je souběžná s linií dějin ve verších třicet jedna až čtyřicet. Obě linie vymezují období, v němž moc představující papežský Řím nejprve překonala tři překážky, po určitou dobu vládla, až byla porušena smlouva, což proti ní přivedlo jižního krále, který jí zasadil smrtelnou ránu. Čím pečlivěji jsou tyto dvě linie zkoumány a porovnávány s dějinami, tím hlouběji je rozpoznávána jejich přesnost. Jejich přesnost spočívá v tom, jak těsně odpovídají struktuře ve verších i dějinám, které tyto verše naplnily.

Dějiny, které naplnily těchto pět veršů, jsou souběžné s dějinami papežského Říma, jak jsou vyloženy ve verších třicet jedna až čtyřicet, a jsou s nimi v souladu; zároveň vytvářejí rámec pro uvedení Antiocha Velikého ve verších deset až patnáct.

Avšak jeho synové budou pobouřeni a shromáždí množství velikých vojsk; a jeden z nich jistě přijde, přivalí se jako záplava a projde; potom se vrátí a bude pobouřen až ke své pevnosti. Daniel 11,10.

V naplnění desátého verše Antiochos Veliký vítězně postupoval až k pevnosti Egypta, kde tažení ukončil, aby přeskupil své síly. Tyto dějiny jsou předobrazem zhroucení Sovětského svazu v roce 1989, jak je znázorněno ve čtyřicátém verši téže kapitoly.

A v čase konce do něho bude trkat král jihu; a král severu se na něj přiřítí jako vichřice, s vozy, s jezdci a s mnoha loděmi; a vtrhne do zemí, zaplaví je a převalí se přes ně. Daniel 11,40.

Výrok desátého verše „jistě přijde, zaplaví a pronikne“ je v hebrejštině totožný s výrokem čtyřicátého verše „vstoupí do zemí, zaplaví je a přežene se přes ně“. Oba verše určují dobu, kdy král severu (Antiochos v desátém verši a Reagan ve čtyřicátém verši) poráží krále jihu (Ptolemaia v desátém verši a Sovětský svaz ve čtyřicátém verši). Oba útoky byly odvetou za předchozí vítězství krále jihu (Ptolemaios ve verších pět až devět a Napoleon ve čtyřicátém verši). Pohnutkou jižního krále k útoku byla porušená smlouva (sňatek Bereniky ve verších pět až devět a porušená Tolentinská smlouva z roku 1797 ve spojitosti s Napoleonem). Prorocká struktura zobrazená v těchto verších i následné naplnění těchto veršů v dějinách je rovněž v souladu s Izajášem 8,8.

A potáhne Judou; rozvodní se a přeteče, dosáhne až k šíji; a rozpětí jeho křídel naplní šíři tvé země, ó Immanueli. Izajáš 8,8.

Když Izajáš předpovídá, že vojsko Senacheribovo „se rozlije a přelije“, je to opět totéž hebrejské slovo jako v desátém a čtyřicátém verši. Izajáš určuje okamžik, kdy Senacherib, severní království, dobyl jižní království Judovo, avšak ponechal Jeruzalém stát, neboť dosáhl pouze „až k šíji“, právě tak jako Antiochos dosáhl ve verši deset až k hranici. Senacheribovou pohnutkou bylo, že Chizkijáš porušil smlouvu s Asýrií, jak je znázorněno tím, že Chizkijáš přestal odvádět sjednaný poplatek. Porušená smlouva je anomálií ve vztahu ke třem paralelním veršům. Každý z nich zahrnoval porušenou smlouvu, avšak v případě Ptolemaia a Napoleona byl z porušení smlouvy obviněn severní král. Senacherib, severní král, obvinil Chizkijáše z odmítnutí odvádět stanovený poplatek.

I stalo se čtrnáctého roku krále Ezechiáše, že přitáhl Senacherib, král asyrský, proti všem opevněným městům Judska a dobyl jich. I poslal Ezechiáš, král judský, ke králi asyrskému do Lakíše se slovy: Zhřešil jsem; odtáhni ode mne; cokoli na mne uložíš, to ponesu. A král asyrský vyměřil Ezechiášovi, králi judskému, tři sta talentů stříbra a třicet talentů zlata. I dal Ezechiáš všecko stříbro, které se našlo v domě Hospodinově i v pokladech domu královského. 2 Královská 18,13–15.

Severní vojsko Senacheribovo dobylo při svém tažení k Jeruzalému čtyřicet šest judských měst. Má veliký prorocký význam, že Izajáš 8,8 se spojuje s verši deset a čtyřicet, a tak poskytuje třetí svědectví o zhroucení jižního království Sovětského svazu v roce 1989. Toto zhroucení označuje začátek období verše čtyřicátého, které je prázdné. Od naplnění verše čtyřicátého v roce 1989 až k verši čtyřicátému prvnímu, jenž představuje brzy přicházející nedělní zákon, je ve verši čtyřicátém prázdné období. Toto období začíná rokem 1989 a končí nedělním zákonem. Verš čtyřicátý o tomto časovém období nic neříká, avšak verši čtyřicátému lze porozumět pomocí metodologie řádek za řádkem.

Základním „klíčem“ k určení skrytých dějin čtyřicátého verše je Izaiášovo svědectví o vítězné odvetné válce severního království proti jižnímu království. Ať již jde o Chizkijášovu vzpouru, když přestal ctít předchozí závazek odvádět Asýrii „poplatek“, anebo o zavržení Bereniké Antiochem či o Napoleonovu Tolentinskou smlouvu, všechny tři verše byly naplněny dějinami, které zdůrazňují porušenou smlouvu jako základní pohnutku k útoku. Během prezidentství Baracka Obamy, za působení ministerstva zahraničí pod vedením Johna Kerryho, vyvolala náměstkyně ministryně Victoria Nulandová barevnou revoluci s cílem svrhnout vládu Ukrajiny. Od té chvíle existují v souvislosti s ukrajinskou válkou dvě strany téhož sporu; Putin tvrdí, že šlo o porušenou smlouvu, zatímco jeho odpůrci tvrdí, že smlouva, na niž Putin poukazuje, v kontextu, který uvádí, nikdy neexistovala. Na tom, zda byla smlouva skutečně uzavřena a poté porušena, či naopak, nezáleží, neboť prorocký záznam pouze uvádí porušenou smlouvu jako pohnutku k válce.

Izajáš 8,8 poskytuje „klíč“ k tomu, abychom viděli, že severní král dobývá pouze až po šíji, neboli až po hlavu. Tento „klíč“ označuje Rusko jako hlavu, která zůstala stát po zhroucení těla v roce 1989. Prorocký význam osmého verše se nenachází pouze v onom „klíči“ k určení hlavy, nýbrž také v tom, že jeho určení „šíje“, představující hlavu neboli hlavní město, lze stanovit jediné ve spojení s předchozím oddílem téhož vidění v Izajáši 8. Toto vidění začíná v sedmé kapitole a ve verších sedm a osm je hlava vymezena jako král, jeho království nebo hlavní město království.

Jeruzalém byl hlavním městem Judy, jejichž 46 měst dobylo vojsko Senacheribovo, avšak Senacherib ponechal hlavní město Jeruzalém stát.

Neboť hlavou Sýrie je Damašek a hlavou Damašku je Résín; a za šedesát pět let bude Efrajim rozdrčen, takže přestane být lidem. A hlavou Efrajima je Samaří a hlavou Samaří je syn Remaljášův. Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte. Izajáš 7,8.9.

Když se Senacheribovo vojsko roku 701 př. Kr. přiblížilo k hradbám Jeruzaléma, vystoupilo až k šíji, a tím zanechalo historické svědectví o Rusku, které zůstalo po zhroucení roku 1989. Když Antiochos Veliký zahájil své odvetné tažení proti jižnímu království, došel ve verši deset až k hranici Egypta, avšak nevstoupil do něj. Významné na vítězství Antiocha ve verši deset je to, že označuje závěr vojenského tažení Antiocha, jemuž chyběla výrazná bitva, avšak představuje jeho dílo při znovuzískání dříve ztraceného území. Jeho dobývání ve verši deset představuje završení několika vítězství. Ukončil tažení čtvrté syrské války u Ráfie, což znamená „pohraničí“, a Ráfie byla hranicí neboli „šíjí“ Egypta. Antiochovo tažení v letech 219 př. Kr. až 217 př. Kr. představuje rozvodnění a přelítí zhroucení Sovětského svazu v letech 1989 až 1991, kdy král přešel přes země.

Prorocky Izajáš 8,8 dovoluje, aby bylo Rusko — jako šíje v Sancheribově bitvě nebo pevnost v Antiochově — ztotožněno s králem jihu v bitvě u Ráfie, jak je to znázorněno naplněním jedenáctého verše. Tímto způsobem přímo spojuje vnější dějiny, představované drakem (králem jihu), šelmou (králem severu) a falešným prorokem (zástupnou mocí krále severu), s vnitřní prorockou linií, jak je představena pětadesátiletým proroctvím v sedmém verši sedmé kapitoly.

Prorocky vzato představuje význam Senacheribova tažení proti Jeruzalému jedno z nejmnocnějších prorockých svědectví o Boží moci v Písmu, neboť Bůh tam v jediné noci zničil Senacheribovo vojsko čítající 185 000 mužů. Den předtím stáli na hradbě Jeruzaléma Eliákím i Šebna, symboly laodicejského a filadelfského adventismu, kteří jsou označeni při zavřených dveřích roku 1844 a při zavřených dveřích nedělního zákona.

I stalo se čtrnáctého roku krále Ezechiáše, že přitáhl Senacherib, král asyrský, proti všem opevněným městům Judska a dobyl je. A král asyrský poslal Rabsáka z Lakíše do Jeruzaléma ke králi Ezechiášovi s velikým vojskem. I zastavil se u vodovodu horního rybníka na silnici k valchárovu poli. Tu k němu vyšli Eljakím, syn Chilkijášův, který byl správcem domu, a Šebna, písař, a Joach, syn Asafův, kancléř. Izajáš 36,1–3.

V sedmé kapitole Izajáše je Izajáš poslán s poselstvím k bezbožnému Achazovi, králi Judy, jižního království. Právě na toto království útočí v osmé kapitole, osmém verši, Sancherib. Když se Izajáš setkává s bezbožným králem Achazem, setkává se s ním „u strouhy horního rybníka na silnici k valchárovu poli“, právě tam, kde Rabsáka tupí jméno Hospodinovo. Izajáš učil, že on i jeho děti jsou znamením.

Hle, já a děti, které mi dal Hospodin, jsme v Izraeli znamením a divy od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sijón. Izajáš 8,18.

Když se Izajáš setkal s bezbožným králem Achazem „u vodovodu horního rybníka na silnici k valchárovu poli“, přivedl s sebou svého syna Šeár-jašúba, jehož jméno znamená: „Ostatek se

navrátí.“

I řekl Hospodin Izajášovi: Vyjdi nyní vstříc Achazovi, ty i Šeárjašúb, tvůj syn, ke konci vodovodu horního rybníka na silnici k valchárovu poli. Izajáš 7,3.

Šeárjašúb označuje, že poselství hlášané Izajášem „na konci vodovodu horního rybníka u silnice k valchárovu poli“ je poselstvím, které označuje ostatek navracejících se. Tím ostatkem jsou ti v knize Malachiáš, kteří jsou povoláni, aby zkoušeli Hospodina tím, že se k němu navrátí a že přinesou desátky do skladu. Ti, kdo se navracejí, jsou také u Jeremiáše představeni jako ti, kdo se navracejí po prvním zklamání. V sedmé kapitole „konec vodovodu horního rybníka u silnice k valchárovu poli“ zobrazuje Izajáš, jak dává poselství bezbožnému jižnímu králi, a v Izajáši třicet šest jednali za Chizkijáše Eljakím, Šebna a kronikář Jóach, zatímco Rabsáke zastupoval Senacheriba.

První poselství „na konci struhy horního rybníka na silnici k valchárovu poli“ hlásali Izajáš a jeho syn; poslední poselství „na konci struhy horního rybníka na silnici k valchárovu poli“ bylo hlášáno třemi osobami. První poselství bylo určeno vnitřnímu králi a druhé vnějšímu králi. Dělicí čarou je zeď, která je symbolem Božího zákona, a nedělní zákon, jenž představuje odstranění zdi oddělení mezi církví a státem. U nedělního zákona, neboli u zdi, jsou tři symboly: Eljakím je Filadelfie, Šebna je Laodicea a kronikář Jóach je Sardis.

Při nedělním zákonu mnozí padnou podle Daniela 11,41, a těmi osobami jsou ti, kdo jsou činěni odpovědnými za světlo o sobotě sedmého dne. Ti, kteří jsou v čtyřicátém prvním verši poraženi, jsou laodikejští adventisté sedmého dne a Eljakím představuje Filadelfii.

I stane se v onen den, že povolám svého služebníka Eljakíma, syna Chilkijášova. A oději ho tvým rouchem a upevním ho tvým pásem a svěřím tvou vládu do jeho ruky; a bude otcem obyvatelům Jeruzaléma i domu Judovu. A klíč domu Davidova vložím na jeho rameno; bude otvírat, a nikdo nezavře; bude zavírat, a nikdo neotevře. Izajáš 22,20–22.

A andělu církve ve Filadelfii napiš: Toto praví ten Svatý, ten Pravý, ten, který má klíč Davidův, který otvírá, a nikdo nezavírá, a zavírá, a nikdo neotvírá: Znáš tvé skutky; hle, postavil jsem před tebe otevřené dveře, a nikdo je nemůže zavřít, neboť máš malou sílu a zachoval jsi mé slovo a nezapřel jsi mé jméno. Hle, způsobím, že ti ze synagógy satanovy, kteří říkají, že jsou Židé, a nejsou, nýbrž lžou, přijdou a budou se klanět před tvýma nohama a poznají, že jsem si tě zamiloval. Zjevení 3,7–9.

Šebna je nahrazen Eljakím a Šebna na hradbě představuje laodicejské adventisty sedmého dne, kteří odmítají přijmout užitek z poselství raného či pozdního deště. Raný déšť ve spojení s církví byl znázorněn Izajášem a ostatkem, který se navrátil, a poselství bylo zaměřeno na odpadlou církev, představovanou bezbožným králem Achazem. Poselství z hradby bylo dáno bezbožnému králi severu, který usiloval o porážku Jeruzaléma, a představuje pozdní déšť ve vztahu k ranému dešti. Zatímco Boží církev je souzena, rané neboli jarní deště skrápějí, avšak při nedělním zákonu je déšť vyléván bez míry. Poselství Achazovi bylo vnitřním poselstvím, poselství Sancheribovi bylo vnějším. První hlas ze Zjevení 18,1–3 je opakováním poselství druhého anděla a je vnitřní. Druhý hlas ze Zjevení osmnácté kapitoly, verše čtvrtého, je vnější a je třetím poselstvím. Izajáš a

jeho syn přinesli vnitřní poselství druhého anděla a na hradbě jsou s vnějším poselstvím tři duše.

Eljakím představuje sto čtyřicet čtyři tisíc; Šebna představuje laodicejský adventismus sedmého dne, který je v oné době vyvržen z úst Páně. Joab, kronikář, představuje jiné Boží stádo, které zaznamenává dějiny vedoucí až ke zdi, aby rozpoznalo znamení Eljakíma, když bude pozdviženo.

Izajáš 8,8 vnáší poselství Izajáše šest až dvanáct do Daniela 11,10. Tím poskytuje druhé svědectví o tom, že hlava království zůstává po útoku stát. Označuje argument porušené smlouvy, který je použit k vyvolání bitvy.

Od zhroutení Sovětského svazu v roce 1989, o němž pojednává čtyřicátý verš, až po brzy přicházející nedělní zákon, znázorněný v následujícím verši, se rozprostírá třicet sedm let prorockých dějin, o nichž čtyřicátý verš nic neříká. Verše deset až patnáct z Daniela jedenáct představují prorocké dějiny, o nichž se čtyřicátý verš nezmiňuje. Lze je spatřit pouze při použití metodologie řádek za řádkem. „Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte,“ je prorocké varování připojené ke třem veršům, které popisují rok 1989, a historické naplnění osmého verše z Izajáše osm zobrazuje zkoušku pro Eljakíma a Šebnu. Vidíte, nebo jste slepí?

Verš čtyřicet jedna z Daniela 11 představuje brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech, jenž je předobrazem dějinami, které naplnily verš šestnáct.

Ale ten, kdo přitáhne proti němu, bude jednat podle své vlastní vůle, a nikdo před ním neobstojí; a postaví se v nádherné zemi, která bude jeho rukou zničena. Daniel 11,16.

Vstoupí také do nádherné země a mnohé země budou poraženy; ale z jeho ruky uniknou tito: Edóm, Moáb a přední z Amónovců. Daniel 11,41.

Historické naplnění verše šestnáct až po verš třicátý v Danieli jedenáct je dějinami pohanského Říma. Každá prorocká linie v jedenácté kapitole Daniela buď předobrazuje dějiny pohanského, papežského nebo moderního Říma. Každá linie buď přímo označuje některé římské dějiny, anebo předobrazuje budoucí římské dějiny. Každá linie. Verše, které se přímo vztahují k dějinám naplněným pohanským Římem, předobrazují papežský Řím. Pohanský Řím a papežský Řím společně vydávají svědectví o moderním Římě. Řím ustavuje vidění, neboť od počátku kapitoly až do konce je vidění o Římě.

Ježíš označil, že je mezi nimi zrádce, aby pomohl svým učedníkům uvěřit, když se Jidášova zrada zjevně projevila.

„Když Kristus vynášel běda nad Jidášem, sledoval tím také záměr milosrdenství vůči svým učedníkům. Tím jim podal vrcholný důkaz svého mesiášství. ‚Pravím vám to nyní, dříve než se to stane,‘ řekl, ‚abyste, až se to stane, uvěřili, že JÁ JSEM.‘ Kdyby byl Ježíš zůstal mlčet a zdánlivě nevěděl, co na Něho přijde, učedníci by si mohli myslet, že jejich Mistr neměl božské předzvědění a že byl zaskočen a vydán do rukou vražedného zástupu. Již o rok dříve Ježíš učedníkům řekl, že jich vyvolil dvanáct a že jeden z nich je ďábel. Nyní Jeho slova k Jidášovi, ukazující, že jeho zrada byla jeho Mistrovi plně známa, měla posílit víru pravých Kristových následovníků během Jeho ponížení. A až Jidáš dospěje ke svému hroznému konci, vzpomenou si na bědu, které Ježíš vyslovil nad zrádcem.“ Touha věků, 655.

Dne 31. prosince 2023 začal Lev z pokolení Judova odpečet'ovat zjevení o sobě samém a začala základní zkouška. Zkouška se týkala toho, zda Řím byl stále symbolem, který ustanovil vidění ve verši čtrnáctém, anebo zda se věci změnilly. Když 8. května 2025 začal vládnout první antikrist ze Spojených států, verš čtrnáctý se naplnil. Tehdy bylo možno rozpoznat, že vztah mezi Trumpem a papežem Lvem byl předobrazem Reaganem a Janem Pavlem II. Ukrajinská válka, která začala v roce 2014, když ministerstvo zahraničí Spojených států vyvolalo na Ukrajině barevnou revoluci, nastala za prezidentství Obamy, jenž vládl během dvou papežů. Reagan a Jan Pavel II. ve verši desátém, a potom roku 2014 začala ukrajinská válka, představovaná bojem pohraničí ve verši jedenáctém, neboli bitvou u Rafie. Rafie znamená „pohraničí“ a totéž znamená i slovo „Ukrajina“. V oné historii Obama a dva papežové označují druhou bitvu ze tří bitev veršů deset až patnáct. Poté se roku 2024 Trump vrátil v naplnění verše třináctého. Potom je ve verši čtrnáctém vidění ustanoveno příchodem Trumpova papežského protějšku.

Bylo ustanoveno, že tři boje ve verších deset až patnáct představují tři mezníky, z nichž každý určuje vztah mezi Jezábel a Achabem vedoucí k hoře Karmel při nedělním zákonu. Za Reagana byla Jezábel v Samaří, skryta tajným spojenectvím. Poté kněží Bálovi a proroci háje pozvedli spiritualismus woke liberálního katolicismu, spojený s Obamovou schizofrenní symbolikou jak falešného proroka odpadlého protestantismu, tak falešného proroka islámu, uctívání matky země, prostopášnosti a anarchie Francouzské revoluce. Poté se Trump v roce 2024 vrátil a otevřený vztah mezi šelmou a jejím obrazem byl v roce 2025 zjeven. Je rok 2026 a vnější zkouška vidění základu byla překonána a nyní se nacházíme ve zkoušce vidění chrámu.

Jedenáctý verš se naplnil v bitvě u Ráfie roku 217 př. Kr. a předobrazuje ukrajinskou válku, která začala v roce 2014, vyhrčila se v roce 2022 a nyní je na samém prahu svého završení. Putin zvítězí, avšak toto vítězství pouze uvádí počátek jeho zániku. Prorocká struktura jedenáctého verše a jeho historické naplnění v Ptolemaiově vítězství v bitvě u Ráfie roku 217 př. Kr., jako naplnění jedenáctého verše jedenácté kapitoly, se shoduje s prorockými dějinami krále Uzijáše. Ptolemaios i Uzijáš byli jižními králi, jejichž srdce se povýšila pro vojenské úspěchy, avšak právě jejich povýšená srdce je oba přivedla k pádu, a zánik obou je spojen se vzájemnými pokusy přinést oběť ve svatyni v Jeruzalémě.

V příštím článku budeme dále rozvažovat o pádu Putina, který ve verši patnáctém vede k bitvě u Pania.